

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2987/2025
29.01.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Радославе Мађаров и Зорице Булајић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Даница М. Лабовић и Милош Илић адвокати из ..., против тужене Републике Србије - Министарства унутрашњих послова РС, Полицијска управа Крагујевац, коју заступа Државно правобранилаштво - Одељење у Крагујевцу, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 701/25 од 13.05.2025. године, у седници одржаној 29.01.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 701/25 од 13.05.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 701/25 од 13.05.2025. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 701/25 од 13.05.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Крагујевцу П1 126/24 од 13.12.2024. године, у ставу првом изреке и у делу става другог изреке којим је делимично усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцу по основу накнаде нематеријалне штете на име претпљених физичких болова исплати 90.000,00 динара и на име претрпљеног стаха износ од 90.000,00 динара, све са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате и на име трошкова парничног поступка 161.200,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с предлогом да се о ревизији одлучи применом члана 404. Закона о парничном поступку (посебна ревизија).

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна

питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачења права (посебна ревизија).

Предмет тражене правне заштите, о коме је одлучено побијаном пресудом, је накнада нематеријалне штете коју је тужилац претрпео на раду приликом пада, у виду претрпљених физичких болова и претрпљеног страха. Нижестепени судови су оценили да је тужбени захтев тужиоца основан пошто су на конкретно утврђено чињенично стање применили релевантне одредбе материјалног права, те по оцени Врховног суда нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене у смислу члана 404. став 1. ЗПП, будући да се у овој парници не одступа од судске праксе и правних схватања у истој или битној сличној чињеничној и правној ситуацији као што је конкретна, због чега не постоји потреба за уједначавањем судске праксе.

Како из изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Тужба ради накнаде нематеријалне штете у овој правној ствари поднета је дана 08.02.2024. године, а вредност предмета спора је 180.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинском спору у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић